

нѣкой си Хаджи Иванчо, иначе „Тръвненската света богородица“ прѣкоросван. Той беше човѣкъ практичен, но и крайно лицемерен. Беше познайница на баща ми, като съселенин негов, но искрен приятел и приближен на Неофита. Той беше ме и друг пѣт уговарял, когато отварях частно училище в Търново, да идж да искам воля от Неофита. Сега, като ме запита дѣ съм и както правѣж, баща ми му расправи за несполуката ми да се заловѣж нѣйдѣ за даскал и особено му расказа за случката ми с Неофита в Свѣщов, спорѣд както му я бѣх расказвал аз. Той се долъви до думитѣ с които Неофит ме отлъгваше в Свѣщов че, като се върне в Търново, да идж при него и той ще прѣдстои да ми намѣри мѣсто. — Ами ходи ли? попита той. — Не. — Ами тѣй бива ли? Защо да не идеш? Иди ти; той е владика, юч-тувлия (с три опашки) паша е, и мѣсто може да ти намѣри, и добро може да ти направи и зло. По неговитѣ думи воден и баща ми и той ми заповѣда да идж да се явѣж на Неофита. „Да видим“, каза той, „и туй чудо“, а Хаджи Иванчо прибави: „Нѣма да хвърлиш камѣк че да та заболи рѣжната я?“ Иди там, поклони му се, кажи му Светий Владико, знаш я, как рекъл онзи? „Поклони се злomu, като на светому“.

Не бѣх чувал таква хубава по язик'а, но и толкоз калпава по науката си, стара дума. „И аз му казвам“, рѣче баща ми, **поклонена глава сабя не я сѣче**, ама то вироглаво“. „Тѣй сж тѣ, младитѣ.“ прибави Хаджи Иванчо, „тѣ им сж чини че **всичко що ввѣрка все се ѣде**; ама не е тѣй то. Умното е, както има една Гръцка приказка: *Ὁπὼς ὁ χόσμος καὶ ὁ Κόσμος* и хванж да расправя на баща ми какво ще каже то по Български.

На други'я ден, колкото и да не ми беше по волята, щж не щж, упжтих се при Неофита, и напомних му общаньята в Свѣщов, като се приструвах че вѣрвам в тѣх. Неофит се и той приструваше и казваше ми че той бил намѣрил уж мѣсто, но като не съм се явил на врѣме, там дѣто мислил да ме прати, в Лѣсковец, тѣ си намѣрили учител. Но пакъ щж видѣж, каза той, за нѣкое друго мѣсто и, ако се намѣри, ще побърза да ми яви. Аз познах че ме лъже, но, как и да е, измѣташе се поне с лъжа, когато Костаки просто ми каза: не съм ти бащин измикерин я да ти търсѣж мѣсто, търси и на-